

forgalmi adó bélyegjegyekben ugyan, de — lerovatott. A pénzügyigazgatóság elutasító végzése ellen irányuló panasziratban pedig azért kéri az illetéknek terhéről való törlését, mert az 1873. évi IX. t.-c. 7. §-a alapján a meghatalmazás illetékeért a fél s nem az ügyvéd felelős. Egyben kérte a fellevélvitel során felmerült bélyegköltségeinek a megtérítését.

Az illeték jogossága ellen emelt kifogást helyesnek elismerni nem lehetett, mert a forgalmi adó bélyeggel illetéklerovás jogérvényesen nem teljesíthető, s mert panaszostól az illetékszabályok 89. §. a) pontja alapján a meghatalmazás illetékét egyetemleges fizetési kötelezettségből folyóan jogosan követelik.

A szegényjogon alapuló személyes illetékmentesség a telekkönyvi bejegyzésért a beadványon bélyegjegyekkel lerovandó illetékre is kiterjed. (Közigazgatási Bíróság 110. számú jogegységi megállapodása.) A szegényjogon való mentesség célja az, hogy a bélyegvásárláshoz szükséges pénz hiánya a szegényt joga érvényesítésében ne akadályozza. A mentesség indoka tehát teljes mértékben megvan a beadványon annak benyújtása előtt lerovandó minden illetékre, tehát a bejegyzési illetékre nézve is.

A bélyeg- és illetéki szabályok hivatalos összeállítása bizonyára ebből az alapelvből kiindulva, a 85. tét. 12. pontjában az eredeti szabályokat az 1881. évi XXVI. t.-c. 14. §-ával összeegyeztetve, kimondja, hogy azok a személyek, akiknek szegénysége hiteles bizonyítvánnyal igazolva van, saját peres és nem peres ügyekben és az azokhoz szükséges segélyiratok és bizonyítékok tekintetében, a bírói és közigazgatási eljárásban személyes illetékmentességet élveznek.

Bár a hivatalos összeállításnak ez a pontja a törvényt nem szószerint idézi, mégis kétségtelen, hogy rendelkezése a törvény valódi szándékát teljesen fedi, és így nem volna sem a jogosság, sem a méltányosság követelményeivel összeegyeztethető, hogy a szegény csakis a beadványi bélyeg alól mentessék fel, a nagyobb összegű bejegyzési illeték megfizetésére pedig köteleztessék.

Ezt a felfogást meg nem dönti, sőt megerősíti a bélyeg- és illetéki szabályok 96. §-ának az a rendelkezése, hogy a perből folyólag foganatosított zálogjogi előjegyzéstől járó illeték, — a készpénzben fizetendő illetékek közül egyedül feljegyzendő, mert egyrészt ez a szabály még abból az időből származik, amikor a bejegyzési illetéket csak kiszabás útján, készpénzben lehetett fizetni, másrészt nem volna annak értelme, hogy a készpénzben fizetendő bejegyzési illeték feljegyeztessék, a bélyegjegyekben lerovandó bejegyzési illeték pedig követeltessék.